

Werner von Siemens

(13. 12. 1816 Lenth – 6.12. 1873 Berlín)

Werner von Siemens sa narodil ako jedno z deviatich detí v rodine roľníka – drobného nájomcu panskej pôdy.

Už v základnej škole a na gymnáziu sa prejavil jeho záujem o prírodné vedy. Túžbu po vyššom technickom vzdelaní mu však rodičia nemohli splniť, a preto sa prihlásil do vojenskej delostreleckej školy v Berlíne, ktorá poskytovala inžiniersko-technické vzdelanie. Už na jeseň roku 1840 sa mu podarilo galvanicky pozlátiť drobné kovové predmety, neskôr vynášiel diferenciálny regulátor pre parný stroj, zariadenie na tlač zo zinkových platní na rotujúci rýchlolis, lapač iskier pre rušne a mnohé ďalšie. Svoje vynálezy sa usiloval speňažiť, lebo príkladne podporoval schudobnených rodičov a početných súrodencov. V roku 1846 sa Siemens začal venovať elektrickému telegrafu, ktorý vtedy začal nadobúdať veľký význam v spojovacej technike. Podarilo sa mu skonštruovať ručičkový telegrafný prístroj s vlastným prerušovačom. Siemsenovi už dávnejšie pomáhal pri uskutočňovaní vynálezov univerzitný mechanik Johan Georg Halske. V roku 1849, po štrnástich rokoch služby, opustil Siemens armádu, aby sa venoval svojej firme a vedecko-technickej práci. V oblasti elektrickej telegrafie sa mu podarilo viaceré významné zlepšenia a vynálezy, z ktorých treba spomenúť najmä tanierový prístroj na premenu jednosmerného nízkonapäťového prúdu na vysokonapäťový a dvojité kotvu tvaru T. Najdôležitejším Siemensovým objavom bol však v roku 1866 dynamoelektrický princíp, podľa ktorého k samotnému budeniu generátora postačuje zostatkový magnetizmus, vždy sa vyskytujúci v mäkkom železe. V roku 1865 postavil prvú potrubnú poštu, vylepšil konštrukciu vodomeru a alkohometru. Za zásluhy vo vede a v technike mu udelili dva razy čestný doktorát, v roku 1873 ho menovali za člena Akadémie vied v Berlíne a v roku 1888 ho povýšili do šľachtického stavu. Werner bol dva razy ženatý a mal dvoch synov, ktorí po ňom prevzali vedenie podniku.